

ogsaa længselsfuldt venter den kommende Valgdag, og at de allerede søger at bringe Vælgerne den Opfattelse, at de maa absolut blive de rigtige, naar man næste Gang skal til at stemme. Jeg tror nu, at denne forlorne Gemytlighed hos det konservative Folkeparti og disse Demonstrationer, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) fører an med her i Salen, hvor man ikke deltager i Behandlingen af Sagerne o. s. v., vil lide en meget krank Skæbne, naar man kommer ud til Vælgerne, og i alle Tilfælde tror jeg, at det konservative Parti maa være forberedt paa, at den Skæbne, som det konservative Parti for faa Dage siden led ovre paa den anden Side Sundet, vil ramme dem langt, langt voldsommere her i Danmark. Det er der ingen Tvivl om efter min Opfattelse. Jeg tror i det hele taget, at de konservative Partier er fuldstændig viede til Tilbagegang her i Europa for mange, mange Aar. Ganske vist kan man, som vort eget konservative Parti gør her i Salen, søge at snakke om noget andet og lede Tanken hen paa noget andet, men det vil slet ikke lykkes; naar Afgørelsen skal træffes, vil Vælgerne blive stillet overfor det konservative Parti paa den ene Side, saaledes som vi kender det, og saaledes som det er, og overfor en helt anden Politik paa den anden Side, den Politik, som de radikale og socialdemokratiske Partier har ført under Krigen og før Krigen herhjemme. Thi det konservative Parti vil aldrig kunne ryste Fortiden af sig. Jeg forstaar godt paa en Maade, at de konservative Partier agerer til en vis Grad muntre. Det er ofte saaledes, efter hvad jeg har læst, at Forbrydere, naar man fører dem til Skafottet, viser en kaad Lystighed paa Vejen, som om de var nogle Pokkers Karle, til Trods for, at de ved, at nu er der kun nogle faa Minutter, til de skal bort herfra. Det er sikkert en lignende Følelse, som er Bevægkraften til de Demonstrationer, som foretages baade her og andre Steder fra det konservative Partis Side. Men den store Befolkning vil se paa de Konservative paa en helt anden Maade. Den store Befolkning er nemlig fuldstændig paa det rene med, at de konservative Partier nyder deres højeste Triumf i Europa i dette Øjeblik. Den konservative Politik gennem de sidste 50 Aar her i Europa har nemlig kun gaaet ud paa at skrabe saa mange Kanoner og Soldater sammen som muligt, og naar vi advarede dem i den Henseende, vendte de det døve Øre til,

og naar vi sagde: Det gaar galt, lo de ad os og sagde: I Taaber, I Taaber, kan I da ikke se, at jo mere Militærvæsen og jo flere Kanoner vi skraber sammen, desto bedre sikrer vi Freden; I taler om Ting, som I slet ikke har Forstand paa; hold jer dog borte fra det; hvor kan en simpel Arbejder, selv om han er blevet ophøjet til Formand for en Fagforening, have Forstand paa de Ting; nej, her sidder de gamle, prøvede Diplomater, Generaler og Historikere, og de siger: Skaf jer endelig flere og flere Kanoner. Og den konservative Politik havde jo i saa Henseende en stor og glimrende Tid. Det lykkedes den at sejre næsten overalt i Europa, og Dynastierne af Kanoner og Geværer og Soldater voksede i det uendelige. Og nu er Resultatet der; nu er den konservative Politik kommet paa en Maade til sit Maal; den Krig, de bebudede vilde komme, den kom, den Gang de ikke kunde holde Styr paa alt det Militærvæsen, de havde faaet skrabet sammen, og Følgen er blevet den, som vi nu ser alle sammen hver Dag, at fra Kanalen ned langs Grænsen til Svejts flyder der en tyk Strøm af Ungdomsblod, og fra Østersøen til det sorte Hav flyder en lige saa tyk Strøm af rødt Ungdomsblod. Det er de Konservatives Triumf, det er Militaristernes Triumf. Det er alle dem, der har holdt paa Militærvæsenet her i Europa, det er dem, der triumferer. Det er Sandheden, det er det, de Herrer skal staa til Ansvar for, naar de kommer ud til Vælgerne. Jeg siger: Velkommen paa Valgdagen, den vil nok faa et helt andet Resultat, end man skulde tro, naar man ser det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds gemytligt demonstrere rundt her i Salen. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds kender sandelig ikke Vælgerne til Bunds, naar han tror, at det, der kommer, skulde blive noget, der var behageligt for ham og hans Venner.

Derimod tror jeg, at det Parti, jeg tilhører, vil faa en meget stor Fremgang ved Valgene, og at Fremtiden i Virkeligheden tilhører dette Parti og de Ideer, som jeg tror paa. Det vil jeg ogsaa gøre et Par Bemærkninger om, for de allerfleste Talere har jo været inde paa dette Emne. Jeg genkalder i Erindringen en Tale, som den højtærede Indenrigsminister holdt ved den endelige Vedtagelse af Dyrtilsloven forrige Gang, og hvor han i et fortræffeligt Foredrag skildrede den sociale Udvikling og fremsatte Meninger, som i høj Grad glædede mig. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister ved denne Løj-